

Həmzə VƏLİMƏMMƏDOV,
əməkdar jurnalist

Şaxtalı, çovğunlu bir qış səhəri. Dünəndən yağan qar ara vermir. Dağlar, dərələr ağ örpəyə bürünüb. Çardaqlardan saçaq-saçaq buz asılıb. Göz işlədikcə uzanan yamac-lar, çılpaq meşələr dərin sü-kuta dalıb. Uzaqdan yolların qarını təmizləyən traktorun səsi gəlir. Söyüdlər yerə baş əyib. Evlərin damından qal-xan tüstü göyə millənir, bir azdan yoxa çıxır. Dünyagör-müş qocalar deyirlər ki, belə sərt qış Lerikdə hər 45-50 il-dən bir olur. Yollar bağlanır, gediş-gəliş seyrəlidir, qayğılar artır. Ancaq builki qış o qədər də problem yaratmayıb. Qarlı günlərin ehtiyatı isti aylarda tutulub.

Bu gün mənimçün daha yad-daqalandır. On altı il öncə səmi-mi bir insanla - peşəkar hüquq-şünas İslam Əliyevlə tanış ol-muşdum. Aylar, illər ötdü, bu ta-nışlıq dostluğa çevrildi. Bir-biri-mizə hörmət və ehtiram bəslə-yirdik.

İşlədiyim Mədəniyyət şöbəsi ikimərtəbəli binadaydı. Kitabxa-nalar da buradaydı. Nahar fasi-ləsinə az qalmış qapı döyüldü, İslam müəllim içəri girdi. Biz görüşdük. Bu ikinci görüşümüzdü. İcra hakimiyyətində keçiri-lən tədbirlərin birində kitabxa-naya gələcəyini demişdi. Xid-mət şöbəsinə baş çəkdik, Niza-mi Gəncəvinin latın qrafikası ilə çap olunmuş "Sirlər xəzinəsi", "Yeddi gözəl" əsərlərini götür-dü. Kitabxanaçı oxucu vərəqini yazandan sonra yenidən iş ota-ğına qayıtdıq.

Söz-sözü gətirdi, söhbət Le-rikin tarixi keçmiş, bu günü, ab-havası, abidələri haqqında düşdü, İslam müəllim rayon prokuroru vəzifəsinə iki ay əv-vəl təyinat alsada, bölgə barədə geniş məlumatı vardı. "Talış dağlarında" əsərini, Mikayıl Müşfiqin "Yaxşı yoldaş" poe-masını, yazıçı Məmmədhusəyn Əliyevin "Dağlar oğlu" romanı-nı, Süleyman Rüstəmin, Mirvari Dilbazinin, Əliağa Vahidin di-yara həsr etdikləri şeirləri oxu-muşdu. Fikrət Qocanın bu mis-ralarını özünəməxsus intonası-ya ilə dedi:

**Dağlar verib əl-ələ,
Çaylar demirəm hələ.
Allah da bəlkə elə,
Cənnəti uyduranda,
Lerikdən danışmış.**

Biz Lerikin abidələri barədə də danışdıq. Bobogil türbəsinin adını çəkəndə İslam müəllim

ÜRƏYİMDƏ BİR AD YAŞAR...

HÜQUQŞÜNAS İSLAM ƏLİYEVİN ƏZİZ XATİRƏSİNƏ

dedi ki, rayona ilk gelişimdə yo-lüstü türbəni ziyarət elədim. Ha-cı Sadıq kişinin oğlu adaşım İslam da oradaydı. Onun vəsaitiy-lə məzarın üstündə Şərq üslu-bunda günbəz tikilib, abidənin ərazisində abadlıq işləri görü-lüb, 2 kilometrden ziyarətqaha su çəkilib.

Söhbətindən aydın oldu ki, Hacı Sadıq Kərimovu çoxdan tanıyır, Bakıda işlədiyi illərdə görüşüblər. Hacı ilə İslam müəl-limin qayınatası Ramazan İsmayilov Moskvada Ali Partiya Məktəbində oxuyub. Ramazan kişi Naxçıvan Muxtar Respubli-kası Nazirlər Sovetinin sədri,

- İstisuda müalicədədir. Ailə-mizə yaxın adamdır. Ona baş çəksək yerinə düşər.

Ziyafət Abbasovla görüşü-müz maraqlı keçdi. Yumorla do-lu söhbətlərini dinlədik, dağ ça-yının sahilində külafirəngidə çay içdik, nahar elədik. Qayı-danbaş İslam müəllim Lənkeran şəhərində yaşayan bacısı qızını da unutmadı, bazarlıq elədi, qayğıkeş dayı kimi ailənin ehti-yacları ilə maraqlanırdı.

Ramazan dayının yeganə qız övladı Esmira xanım İslam müəllimin ömür-gün dostu idi. Esmira xanım Bakının Suraxanı rayonunda səhiyyə şöbəsinin

üçün yer axtarırdım. Məsələdən xəbər tutan İslam müəllim dedi ki, prokurorluğun binasının bi-rinci mərtəbəsində geniş salon və iki otaq var. Razılıq məktubu alıb Bakıya göndərdim. Yeni mədəniyyət obyektinin açılması barədə qərar verildi, 5 nəfər iş-lə təmin olundu. Sonralar mə-dəniyyət sarayında qalereya üçün yer ayrıldı. İlk tamaşaçı-la-rından biri elə İslam müəllim özü oldu.

İncəsənət adamları arasında İslam müəllimin tanışları, duz-çörək kəsdiiyi, sənətinə hörmət etdiyi adamlar da vardı. Azər-baycan Milli Teatrı Lerikə qast-rol səfərinə gəlmişdi. Tamaşa-lardan sonra çay süfrəsində aktyorlarla söhbət edir, səhnə-yə qoyulan əsərlər barədə fikir-lərini bildirirdi. Onların bizim abidələrlə tanış olması, istira-hət mərkəzlərində dincəlməsi üçün şərait yaradırdı. Hər dəfə Bakıdan qayıdanda yeni nəşrlər alıb gətirir, mütaliəsindən qal-mırdı. Azərbaycan klassikləri-nin əsərləri barədə geniş məlu-matı vardı, çağdaş ədəbiyyatı-mızın tanınmış nümayəndələri-nin yaradıcılığına yaxından bə-ləddi.

***

2006-cı ilin əvvəlində İslam müəllim Lerikdə dostları, tanış-ları, paqon yoldaşları ilə görü-şüb Bakıya getdi. Onu Baş pro-kurorluq sərəncama çağırmışdı. Mart ayında yeni iş yerindən-Bərdədən mənə zəng vurdu. Təbrik elədim, uğurlar dilədim. Arabir zəngləşirdik, bir-birimiz-dən hal-əhval tuturduq.

70 yaşımın tamamı ərəfəsin-də dostumdan iki cümlədən ibarət teleqram aldım: "Lerikdə işlədiyim illərdə sizin ziyalılığın-ızı və ağısaqqallığınızı sevib dost seçmişəm. Ad günün mü-barək!"

İslam Əliyevin ağır xəstələ-niyini, xaricdə müalicə olundu-ğunu 2009-cu ilin yazında eşit-dim. Qayıtmasını gözlədim. Mayın 24-də vəfat etdiyini bi-ləndə inanmadım, Bakıya yola düşdüm. Artıq gecikmişdim. Dostum torpağa tapşırılmışdı, məzarı üstə tər çiçəklər düzül-müşdü. Baş əyib göz yaşları axıtdım. Esmira xanıma, Ülkə-rə, qardaş və bacılarına baş-sağlığı verib qayıtdım. Yadda-şımnda şair Həmid Abbasın bu misraları dile gəldi:

**Bu may səhəri də oldu kədərli,
Bir dostumuzu alıb apardı.
Yenidən seyrəldi sıralarımız,
Ürəklər bu dərddə fəqan qopardı.**

Yaşasaydı martın 3-də 66 yaşını tamam olardı. Ancaq qo-calıq ona qismət olmadı. Ürə-yimdə adı, yaddaşımda bir yerdə keçirdiyimiz günlər qal-dı.

Qazax Rayon İcraiyyə Komitə-sinin sədri vəzifələrində çalış-mış, respublika Ovçular Cəmiy-yyətinə rəhbərlik eləmişdi. Azər-baycanda tanınmış ağısaqqal zi-yalılardan biri idi.

İllər keçdi, mən İslam Əliye-vin bioqrafiyasına yaxından bə-ləd oldum. O, Gəncə şəhərində hüquqçu ailəsində doğulmuşdu. Orta məktəbi Bakı şəhərində bi-tirmiş, Azərbaycan Dövlət Uni-versitetinin hüquq fakültəsində ali təhsil almışdı. Kürdəmir ra-yon prokurorluğunda müstəntiq kimi əmək fəaliyyətinə başla-mışdı. 1978-2000-ci illərdə Bakı şəhərinin Nərimanov, Nəsimi və Binəqədi rayonunda müs-təntiq, Nizami rayonunda pro-kuror müavini işləmişdi. Sonra etimad göstərərək bizim rayona prokuror təyin edilmişdi. Dağlar qoynunda 6 il fəaliyyət göstəri-lərək, camaatın hörmətini qazandı, leriklilərin xeyrində-şə-rində göründü, ictimaiyyətçi ki-mi izi qaldı.

***

İslam müəllim ailəcanlı, qo-hum-əqrəbanı arayıb axtaran adam idi. Qardaşlarını, bacıları-nı, onların övladlarını yada sa-lırdı, iş-gücləri ilə maraqlanırdı. İstirahət günlərinin birində Ma-sallıya getməli olduq. Şəxsi ma-şınını özü sürürdü. Yolda mən-dən soruşdu:

- Jurnalist Ziyafət Abbasovu yəqin ki, tanıyırsan?

- Əlbəttə, vaxtilə "Mozalan" satirik kino-jurnalının baş re-daktoru olub

müdiri idi. Ülkər adlı qızları orta məktəbdə oxuyurdu. Onun təh-sil uğurları barədə atası muntə-zəm məlumat alırdı. Ülkərin mu-siqiyə də marağı vardı, piano çalırdı. Yay tətillərində bizə gəl-ər, incəsənət məktəbində pia-nodan dərs deyən qızım Afaq-dan məsləhət alardı.

Ülkər anasının yolu ilə getdi. Tibb İnstitutuna daxil oldu. Tə-ləbə biletini alan gün atasına zəng elədi. İslam müəllimin se-vinci yerə-göyə sığmırdı. Qızı-nın toyunu da gördü, qardaşı Səfərin evinə gəlin köçürtdü. Ancaq nəvə səsini eşitmək, nə-və qundağını qucağına almaq qisməti olmadı...

***

Həyatda sadəliyi, səmimiyy-əti, təmkinliyi ilə seçilən İslam Əliyev prokuror kimi həm də tə-ləbkar idi, qanunçuluğun keşi-yində əsgərtək dayanmışdı. Özündən razı adamları sevməz-di, onlardan uzaq gəzərdi. Gənc hüquq işçilərinə ağısaqqal qayğısı göstərirdi. Söz düşəndə "müstəntiq Tale mənim sağ əlim, Arif isə yaddaşımdır" de-yərdi. Polis şöbəsinin müstəntiqləri Altayla Zeynal prokurorun inandığı, etibar etdiyi zabitlərdi. Onlar bu gün də İslam müəllimi xatırlayıb yada salır, onun zəngin təcrübəsindən bəhrələndik-lərini deyirlər.

İslam müəllimin xeyirxahlı-ğından bir misal: Rayonda rəsm qalereyasının açılması barədə nazirliyə müraciət etmişdim. Təklifim bəyənilmişdi. Qalereya